



# Den Danske Afghanistan Komité Årsberetning 2018-2019

**DAC BOARD / DAC BESTYRELSE**

DAC Board Chair/Formand Ole Frank Nielsen  
olefrank@me.com

Vice Chair/Næstformand Elin Petersen  
elin.petersen@mail.dk

Treasurer/Kasserer Mariam Onib: mariamonib@hotmail.com

Andrea Rømer Lauritsen: andrearomer43@gmail.com

Toke Seierøe Barfod: toke.barfod@hotmail.com

Lene Invarsten: lingvarsten@hotmail.com

Hanne Bang: hanne.bang@ryeshede.dk (udtrådt medium maj 2019)

Assia Brandrup-Lukanow: assiabrandrup@yahoo.de (udtrådt 12/5/2019)

**Substitute members / Stedfortrædere**

Karen Høgh: hoeghkaren@hotmail.com

Jeanette Bach Knudsen: netteknudsen@hotmail.com

**Senior advisor**

Viggo Fischer: vf@fischernet.dk

**DAC Herat**

Programme Coordinator Lutfudin Osmani: admin@afghan.dk

DAC, Herat, District #8 Jada-e-block haye amniyat Milli

Tel: +93 79 92 10 48 9

**DAC Copenhagen**

Ankermandsvej 7, 2650 Hvidovre

Tel: +45 81 73 67 27 / Mail: dac@afghan.dk

Web: www.afghan.dk

Facebook:

<https://www.facebook.com/dendanskeafghanistankomite>

**Honorary Members / Æresmedlemmer**

Inge Hansen, Jørgen Abrahamsen, Siems Jørgen Siemssen, Viggo Fischer, Ole Julius Siemssen

**Contributions / Bidrag**

Membership Fee and Contributions/Kontingent og medlemsbidrag:

Sparekassen Sjælland-Fyn konto nr. 0828-0000668230

**Annual Report / Årsberetning**

Editorial Staff/Redaktion:

Elin Petersen

Photos/fotos:

Ishaq Seddiqi, Elin Petersen, Lutfudin Osmani

Graphic Design/Grafisk design: Elin Petersen

## Indholdsfortegnelse

Fra formanden: Det forløbne år og tanker om fremtiden.....	4
Diabetes-projektet.....	4
Screening of Internal Displaced People (IDPS) .....	6
CISU-projektet om sundhedsrettigheder .....	8
DAC i Herat .....	10
Udfordringer I det forløbne år.....	11
Ideer og visioner for fremtiden .....	12
Tak for støtten .....	16



## Fra formanden: Det forløbne år og tanker om fremtiden

Perioden fra september 2018 til september 2019 har været lidt af en vanskelig periode i foreningens historie. Vores formand Assia Brandrup fratrådte midt på året pga. af sygdom. Samtidig besluttede Hanne Bang at forlade bestyrelsen.

Under disse omstændigheder accepterede Ole Frank Nielsen at fungere som formand indtil Årsmødet.

Diskussionen om foreningens relevans og berettigelse i en tid med væsentlige strukturelle forandringer i betingelserne for NGO'ers rolle og funktionsmåde fortsatte i løbet af året, uden at det er lykkedes at finde den magiske formel for at sikre foreningens fremtid.

Vi har fokuseret på at sikre implementeringen af de to projekter, som det er lykkedes at skaffe finansiering til. CISU-projektet, som sigter på at opbygge fortalerkapacitet i lokalsamfund i Injil distriktet, er blevet implementeret i samarbejde med RRAA.

Diabetesprojektet er blevet implementeret i samarbejde med MoPH i Herat provinsen. Dette har i perioder været op ad bakke. Imidlertid er det lykkedes at implementere de væsentlige elementer i projektet. Det er lykkedes at få en no-cost extension, som udløber d. 1. december.

Vi havde planer om at lægge billet ind på Basic Package of Health Service (BPHS) kontrakten for Herat provinsen. Efter drøftelser frem og tilbage med RRAA tog RRAA beslutningen om ikke at ville byde på kontrakten, hvilket gjorde at DAC havde nemt ved at beslutte sig til også at trække sig.

DAC er stadig medlem af DACAAR's bestyrelse og det har været nyttigt som et indblik i finansiering og funktion af en stor dansk NGO med aktiviteter i Afghanistan med en kombineret profil af humanitær bistand og udvikling.



## Diabetes-projektet

Som nævnt i sidste årsrapport startede DAC i juni 2017 et nyt projekt støttet af World Diabetes Foundation med en bevilling på knap en million kr. over en 2-årig periode. Reelt gik vi først i gang i de sidste fire måneder af 2017.

Projektet bygger på et samarbejde med Regional Hospital, altså provinshospitalet i Herat. Målsætningen er at få styrket arbejdet med forebyggelse og diagnosticering af diabetes, en sygdom som desværre er et stigende problem, også i Afghanistan.

Vi skulle uddanne sundhedspersonale til at varetage opsporing og behandling af patienter med diabetes. Vi indkøbte udstyr og materialer. Vi skulle også udvikle et registrerings- og datasystem. Sidst, men ikke mindst, fokuserer projektet på at udbrede oplysning til den brede befolkning om diabetes; både med brochurer, plakater samt spots på sociale medier og TV.

De afghanske sundhedsmyndigheder bidrager til projektet ved at betale løn til sundhedspersonalet på diabetes-centeret på provinshospitalet samt ved at stille lokaler til rådighed. Trods en underskrevet samarbejdsaftale, en såkaldt 'Memorandum of Understanding', og mundtlige tilsagn om opbakning givet på flere møder har samarbejdet været udfordret. Mange forsinkelser vedrørende udpegning af de sygeplejersker og læger, der skulle rejse til Indien med henblik på undervisning, har forsinket hele processen.

De sidste to personaler har først været afsted her i sommeren 2019. Og det på et lidt afkortet ophold, da lederen af diabetesklinikken ikke mente at kurset var rigtig relevant for ham. På vejen tilbage fra Indien mødte han vores

koordinator Lutfudin i Kabul og sammen besøgte de et andet hospital, som også har et WDF finansieret projekt i et amerikansk støttet sundhedsprojekt.

Det er glædeligt, at vi nu kan samarbejde om at få skabt mere ensartet materiale og gå til fælles møder i MOPH i Kabul. Blandt andet forestiller gruppen sig at lave fælles oplæg til at fejre World Diabetes Day d. 14. november.



I alt har 8 læger og sygeplejersker nu været på ca. 1 måneds studie- og træningsophold i Indien. Men stor var vores overraskelse, da stillingerne endelig blev slået op og interview fandt sted, for dels var der nogen af de uddannede, der ikke søgte og dels var der en af de meget aktive læger, der ikke fik ansættelse, hvorimod en fuldstændig ikke-kendt læge i diabetes sammenhænge fik en fast stilling. Og desværre også en sygeplejerske. Den unge læge, der ikke fik ansættelse, bragte det han opfattede som "forfejlet" ansættelse op i Kabul, processen er gået om og han er blevet ansat. Der er også ansat en laborant og en cleaner.

Desværre var det så ikke muligt at ansætte nogle af de 8 frivillige sygeplejersker, der har lavet rigtig meget af screeningerne det sidste år. Der var ikke bevillinger nok.

Der er ikke sket ændringer i forhold til maskinparken, der er indkøbt. Dels er der pladmangel, dels har de eksisterende medarbejdere endnu ikke lært at betjene maskinerne og i mellemtiden bliver maskinerne fortsat opbevaret på forsvarligt i kælderen hvor Lutfudin har kontor.

Sidste år under vores besøg var vi en del af forberedelserne til en database/medical record, som skulle dokumentere og underbygge patienternes forløb over tid. En prototype er afprøvet og med tilretninger skulle den snart kunne komme i gang.

Vores økonomi i projektet har tilladt os to spændende delprojekter: 1. et besøg i det lokale fængsel, hvor alle indsatte blev tilbudt screening. 2. screening i IDP camp

Med hensyn til besøgene i fængslet, så blev 856 mandlige indsatte testet, ud af disse havde 33 diabetes og ud af de 146 kvinder havde 12 sygdommen. Hos små tyve andre skulle testene gentages. Selvfølgelig fik de gode råd om kost og motion, men givet de restriktioner de lever under, kan det blive en vanskelig opgave at efterleve. Røde Kors står for follow-up med hensyn til re-testninger og medicin.

Vores opgave var også at undervise sygeplejersker, jordemødre og medical assistants. Vi har holdt flere kurser end planlagt, da det viste sig svært at få samlet så mange på få gange.

Det estimeres at mere end 200.000 mennesker har hørt om Diabetes nu. Og at mere end 20.000 er screenet. Vi afventer de endelige resultater inden december 2019, hvor projektet finder sin afslutning, da WDF ikke vil finansiere yderligere. Dette skyldes bestemt ikke vores resultater, men udelukkende at de ikke selv kan rejse til Herat og evaluere på grund af Udenrigsministeriets rejsevejledning.

Vi har haft et glimrende samarbejde med en professor fra Steno og en fodterapeut, der skulle være rejst med os til Herat i august 19, men igen blev rejsen forpurret, da chefen for Steno også henviste til ministeriets rejsevejledning.

Vores formand Ole Frank har kommunikeret til ministeriet om en graduering af rejsevejledningen for om muligt at bløde op i forhold til NGO'ers rejseaktivitet. Den kommunikation afventes der pt resultatet af.

Og et lidt længerevarende projekt i den IDP landsby, Ole Frank og Elin Petersen besøgte sidste år i august.

Her fortæller vores koordinator for projektet om forløbet:

### Screening of Internal Displaced People (IDPS)

The Danish Afghanistan committee (DAC) achieved a screening program for the Internal Displaced People at Herat province in coordination with Herat diabetes center and Ministry of Public Health, Herat.

Herat have accommodated several Internally Displaced People from surrounding province: They have migrated from Badghis and Faryab provinces and are living on the east of Herat province at Shaydayee in the tents, which are distributed by international organizations and they receive very primary health services through mobile health teams. These people are very poor, and they don't have even the basic life needs as well as they don't have access to health facilities, nor have access to information and most people are illiterate.

This screening research was organized from 20<sup>th</sup> June 2019 and ended up on the 20<sup>th</sup> July 2019. The screening was part of the diabetes project funded by World Diabetes Foundation (WDF).

The objective of this screening was to;

1. Find people suffering from diabetes.
2. Find people having diabetes, but not aware of their sickness.
3. Awareness of diabetes through information, posters and leaflets.
4. Referral of diabetes patient to the diabetes center for further control and follow up.

Internt fordrevne, og i mange tilfælde også berørte lokalsamfund, har behov for akut humanitær bistand og beskyttelse samt støtte til langsigtet reintegration.

*UM: Landepolitikpapir for Afghanistan 2018-2020*



During this screening process, we found, that around 80% of the people (mostly the females) never heard of the diabetes sickness, and the DAC nurses team managed to gather several people together in one place to give proper awareness about diabetes to the people and also distributed informative leaflets and posters.

In this screening process the DAC nurse teams checked peoples random blood sugar (RBS)/Fasting blood sugar (FBS) in both males and females.

In this screening process the following data was obtained:

Total number of screened people (Male/Female)	Number of males/females screened		Number of diabetes patients		Number of people aware of having diabetes		Number of people who were not aware of having diabetes	
	Males	Females	Males	Females	Males	Females	Males	Females
8749	3295	5454	76	70	22	13	50	61

- One lady had GDM (Gestational Diabetes Mellitus)
- Two persons had type 1 diabetes
- The rest were all having type 2 diabetes

Report prepared by Mr. Lutfudin Osmanii, Projectcoordinator in Herat

## CISU-projektet om sundhedsrettigheder

Projekt om fortalervirksomhed i Injil distriktet

Ved sidste årsmøde havde DAC netop fået godkendt endnu et projekt i samarbejde med den afghanske NGO Rural Rehabilitation for Afghanistan Association (RRAA) med fokus på uddannelse af lokalbefolkningen i Injil distriktet i fortalervirksomhed. I oktober 2018 gik det 1-årige projekt i gang og såvel de månedlige rapporter fra RRAA som den dybdegående monitoreringsrapport udarbejdet af DACs mangeårige medarbejder Lutfudin Osmanni indikerer, at der er tale om et succesfyldt projekt. Projektet er støttet af CISU, Civilsamfund i Udvikling, med i alt 400.000 kr.

Fortalervirksomhedsprojektet har to formål: " Ved udgangen af september 2019 er over 200 mænd og kvinder fra Injil-distriktet organiserede i formaliserede fortalergupper og i stand til at gøre krav på deres sundhedsrettigheder" samt "Ved udgangen af maj 2019 har offentlige sundhedsmyndigheder i Injil-distriktet fået øget viden om sundhedsmæssige bekymringer blandt lokalbefolkningen og tager skridt til at adressere dem".

Perioden oktober-december 2018 blev anvendt på ansættelse af konsulent med ekspertise i fortalervirksomhed. Han stod derefter for at uddanne RRAA-medarbejdere i fortalervirksomhed og i hvordan man træner andre i fortalervirksomhed samt for at udvikle en træningsmanual og træningsmateriale til de to runder kurser af fem dages varighed. Kurset indeholder emner såsom forskellen mellem lobbyisme og fortalervirksomhed, tilgange, metoder og principper for fortalervirksomhed, udvikling af en strategi for fortalervirksomhed, målsætning for fortalervirksomhed, research og analyse af emne, målgruppe og kontekst, massemediernes rolle, brug af netværk til fortalervirksomhed, udfordringer og risici ved fortalervirksomhed i Afghanistan samt konflikthåndtering.

Derudover blev der afholdt en række indledende møder med lokale myndigheder i de ti distrikter, som udgør projektet geografiske målgruppe. Møderne havde til hensigt at præsentere projektet og sikre lokal opbakning samt at få hjælp til at identificere deltagere til træningsforløbene. Langt de fleste deltagere kan læse og skrive og flere har en gymnasieuddannelse bag sig. Det viste sig, at der var stor interesse for at deltage i træningen, ofte dukker der flere deltagere op end beregnet og selv i den travle høstperiode var der fulde huse til træningen. Da træningen første gang blev gennemført i januar 2019 besluttede man at udvide antallet af kursister fra 20 til 30 personer per hold på grund af den store interesse. Kønsfordelingen er meget tæt på 50\*% mænd og 50% kvinder.

I perioden januar-juli 2019 er der blevet afholdt første runde træning i alle ti distrikter Boynan, Chod Nagar, Farashan, Kababeyan, Khosh Bashan, Mildan, Dogh Abad, Rabat Waisi, Turkan Sufla, og Urdo Khan. Målet var 200 deltagere, hvilket blev opnået, da der i alt deltog 275 personer – 140 mænd og 135 kvinder. Kurset anvender forskellige træningsmetoder, såsom rollespil, diskussion af undervisernes oplæg og udveksling af erfaringer. RRAA beretter om diskussioner blandt deltagerne om mislykkede forsøg på fortalervirksomhed i lokalsamfundene, bl.a. vedrørende fravær blandt sundhedspersonale, diskriminerende adfærd udøvet af sundhedspersonale over for patienterne, fravær blandt skolelærere, misbrug af offentlige midler samt børneægteskaber og tvangsægteskaber.

Herefter er der afholdt anden runde træning i distrikterne Farashan, Boynan, Robot Waisi, Kababeyan Turkan Sufla and Mildan med i alt 168 deltagere – 84 mænd og 74 kvinder. Samtidigt er der blevet etableret fortalervirksomhedsgrupper i alle distrikter med en ligelig fordeling blandt kvinder og mænd. Anden runde træning afholdes i de sidste fire distrikterne i månederne august-september, dog besværliggjort af sikkerhedssituationen i Urdo Khan. Også her ser det ud til at målsætningen om 200 deltagere vil blive opnået eller oversteget. I løbet af hele perioden er afholdt flere møder med mullaher, shura-medlemmer og medlemmer af Community Development Councils samt et fællesmøde i juli for alle medlemmerne af de etablerede fortalervirksomhedsgrupper i Injil. RRAA arbejder fortsat på at arrangere et officielt møde mellem repræsentanter for lokale myndigheder og medlemmer af fortalervirksomhedsgrupperne.

Opfølgningen på aktiviteterne viser, at deltagerne oplever at de har haft stort udbytte af træningsforløbet:



- Mohammad Marouf fra Boniyan havde godt hørt om fortalervirksomhed, men vidste ikke rigtigt hvad det var og hvordan man greb det an. Han oplevede, at når der var problemer i landsbyen, så tog de ældste initiativ til at diskutere det med regeringen, men der kom aldrig rigtigt noget ud af det, fordi de ikke havde den rette viden om fortalervirksomhed. "Jeg er glad for at have fået muligheden for at få denne uddannelse og dermed en bedre evne til at forfægte mine egne og landsbybefolkningens rettigheder nu", siger han.
- En teenagepige ved navn Aziza taler om et problem i landsbyen, hvor unge drenge hænger ud og forstyrrer på gaden, så forældre ikke vil lade deres unge døtre gå i skole. "På fortalerkurset har jeg lært den rigtige måde at tackle sådan et problem på og hvordan jeg sammen med mine forældre og kvinderne i shuraen kan forsvare mine og andre pigers rettigheder", siger hun.
- Endelig fortæller fru Gulsom fra Kababiyān, at det i lang tid var et stort problem, at den nærmeste sundhedsklinik lå langt væk og var vanskelig at nå hen til. Til sidst formåede hun og nogle andre fra landsbyen med hjælp fra både det kvindelige og det mandlige shura-overhoved at få sundhedsmyndighederne i tale, hvorefter der blev oprettet en sundhedspost i deres område.

Og endelig har en mor med ambitioner på sin eneste datters vegne haft succes med at klage over mangelfuld undervisning:

Shakiba bor i landsbyen Rabat Waisi sammen med sin mand og datter Shaquyeq. Shakiba stræber efter at give sin datter alle fornødenheder og de bedste muligheder for at få en uddannelse som læge, bl.a. står hun selv for alt husarbejde uden at kræve hjælp fra sin datter. En dag opdagede Shakiba, at datteren ikke som vanligt brugte sin tid på at studere, men i stedet så fjernsyn. Da moderen bebrejdede hende det, svarede Shaquyeq at der var så stort fravær blandt lærerne, at de kun havde 1-2 timers undervisning hver dag i stedet for 6 timer. Derfor havde hun ikke behov for lave lektier længere.

Fortørnet og ked af det delte Shakiba, der er medlem af landsbyens fortalervirksomhedsgruppe, nu dette problem med de andre medlemmer i gruppen. Gruppen henvendte sig til Community Development-rådet og sammen indsamlede de nu flere konkrete oplysninger om sagen, inden de en dag uanmeldt dukkede op i skolen for ved selvsyn at kunne observere, hvordan undervisningen forløb. De interviewede også nogle studerende, der klagede over fraværet af lærere i de officielle timer.

Gruppen forelagde nu problemet for skolelederen, der dog nægtede at forholde sig til det, hvorfor gruppen besluttede sig for at skrive til Herat-provinsens uddannelsesministerium. På et efterfølgende møde lovede lederen Herat finde en løsning, hvorefter der ti dage senere blev udnævnt nye lærere og undervisningen genoptaget.

## DAC i Herat



I Herat opererer DAC på en platform, som består af Lutfudin, vores mangeårige medarbejder Lutfudin Osmani. Han har nu et skrivebord i RRAA lokaler og har derved kunnet følge tæt med i, hvordan CISU projektet bevæger sig. Vi har derudover haft én chauffør ansat, idet vi har ydet transportservice til RRAA. Vores mangeårige chauffør Gulam Shaki har fået andet arbejde og en ny chauffør er blevet hyret. Lutfudin har beskæftiget sig meget med diabetesprojektet og har løst og forsøgt at løse de til tider vanskelige problemer. Lutfudin har været DAC en solid medarbejder igennem mange år. Uden hans tilstedeværelse ville vores arbejde i Herat være væsentligt vanskeligere. Han er restitueret efter at have gennemgået en levertransplantation i begyndelsen af 2018 og har været i stand til at leve et godt og produktivt liv og at forsørge sin familie. I det følgende beskriver Lutfudin den generelle situation i Herat:

*“The overall security situation in Afghanistan dramatically changed comparing to the past years, the anti-government opposition groups are very strong now to launch anti-government activities, the highways that connects provinces are not safe for local transport as well the roads to remote districts, this is because that the presence of anti-government groups is permanent, Herat province at least the city center has remained safe from explosions and anti-groups activities, however, recently this province witnessed during the month of July number of explosions that caused numbers of injuries and death.*”

*Criminal activities remain also a big concern for Herat city, people hardly feel safe to move after 8:00-PM, Kidnapping is also a challenge for government, and this targets the rich people and since year 2019 there has been number of kidnappings occurred in this province.*

*As now there is a development in the peace talks with anti-government groups people are very optimistic that Afghanistan will experience peace after decades of war and nowadays people only follows the peace talks to hear as soon the peace good news.*

#### **Economy:**

*The unemployment rate is very high and the youths suffer from unemployment, the high exchange rate of USD and the decrease in the exchange rate of Iranian rial effected a lot on the economy of this province as borders with Iran country, the affairs in local markets and business activities has decreased a lot and this resulted that many families migrated to European countries.*

*Many of this province laborer used to work in Iran but as the Iranian economy and the Iranian rial is affected by the sanctions many laborer used to return back to Afghanistan or have moved to European countries.*

*Government face a big challenge in terms of unemployment of people and the general economic situation is getting worse and the business activities are also poor as even the businessmen don't feel secure for investment. "*

#### **International community presence;**

*Herat governor in August 2019 met with international organization in order to seek and attract donors and international organizations support in order to contribute to the development plan of Herat province, international community presence is colorless in Herat province due to the security situation that the international staff cannot travel and donors interest is so poor to support projects in this province.*

*There is also decrease in the international organization's projects in this province and organizations run their office with minimum staff.*

*The national organizations also face challenges in terms of projects as they hardly manage to get projects from donors."*

#### **Udfordringer I det forløbne år**

Der er fortsat store udfordringer med sikkerheden og det lader til at situationen er blevet værre, jævnfør Lutfudins beskrivelse ovenfor. Udenrigsministeriets (UM) rejsevejledning vedr. Afghanistan er jo en afspejling af den generelt forværrede sikkerhedssituation. Vi må dog ikke glemme at tusindvis af personer rejser til og fra Afghanistan dagligt. Vi er desværre blevet meget negativt berørt af UMs rejsevejledning, idet WDF har meddelt os, at vi ikke kan regne med fortsat finansiering, da WDF personale ikke kan besøge det igangværende projekt under hensyn til UMs rejsevejledning. Vi har også måttet se Steno Institutets besøg i Herat aflyst af samme grund. Vi havde fået arrangeret et besøg af en højtspecialiseret diabeteslæge og en fodterapeut. Dette sidste havde vi set meget frem til som en konsolidering af vores samarbejde med MoPH.

På de indre linjer har bestyrelsen været berørt af den valgte formands fratræden på grund af sygdom og et andet bestyrelsesmedlems samtidige fratræden. Bestyrelsen er dog kommet til hægterne igen for at møde de udfordringer, som der er løbende i forhold til vores arbejde i Danmark og navnlig i Afghanistan.

Over den forgangne valgperiode har den nok største generelle udfordring været om, hvad foreningen kan gøre for at sikre sin fremtid som en relevant partner i humanitær bistand og udvikling i Afghanistan. Der er væsentlige strukturelle forhold, som vi er op imod med tiltagende konsolidering i større NGO-enheder som partnere for UM og for andre donorer. Der er også en mere prominent tilstedeværelse af "syd"-partnere i NGO-bistanden, hvor megen bistand tiltagende ydes direkte til en "syd" partner i de pågældende bistandslande. Dette betyder i værste fald at NGO'er hjemmehørende i eksempelvis Danmark kan blive overflødige og i bedste fald betyder det, at roller og virkemåde skal retænkes. Det har ej heller hjulpet os, at UM's bistand til Afghanistan ikke omfatter sundhedssektoren.

### Ideer og visioner for fremtiden

Situationen i Afghanistan er fortsat meget usikker. De pågående forhandlinger mellem USA og Taliban er omgærdet med stor usikkerhed. Det mest sandsynlige scenarie vil være, at der stadig vil være behov for både humanitær og udviklingsbistand og at NGO'er både internationale og national vil have en væsentlig rolle at spille i dette scenarie. Dette er bagtæppet for de overvejelser, som vi har haft i vores løbende diskussioner om fremtiden. Det har også været vigtigt at udbrede vores indsatsområder og acceptere mere diverse målgrupper, dels for at have mere fleksibilitet i respons på forekommende problemer og måske navnlig for at have et større råderum for så vidt at finansiering og finansieringskilder.

Det løbende partnerskab med, og støtte til, Afghanistan vil være baseret på fire instrumenter: politisk dialog, sikkerhed, udviklingssamarbejde og humanitær bistand

*UM: Landepolitikpapir for Afghanistan 2018-2020*

Vi mener fortsat, at diabetes er et vigtigt indsatsområde, jævnfør at 10 % af den voksne befolkning har diabetes (lokalt studie i Herat). Der er et stort behov for en konsolidering af forebyggelse og klinisk indsats. Vi har drøftet behovet for at samarbejde med MoPH Kabul om udvikling af politik, strategier og programmer for et samlet national diabetes indsats. Vores kontakt og initiale samarbejde med Steno Institutet ville være et substantielt afsæt i sådanne bestræbelser. Et specielt område, hvor det ikke er lykkedes at gøre meget, er på graviditetsdiabetes området. Vi har også drøftet muligheden for et samarbejde med andre instanser end den offentlige sektor. Foreløbigt står disse overvejelser og forsøg hen.

Vel vidende at forebyggelse er et kardinalt indsatsområde (diabetes er desværre en partner i udvikling i økonomi og teknologi), er der et stort uudnyttet potentiale i at arbejde med individer og kollektivt for at ændre spisevaner og konsumvaner i øvrigt samtidig med meget mere vægt på fysisk aktivitet. Vi har nogle tidlige ideer om et samarbejde med kvinder (ligestilling) og diabetes (væsentligt folkesundhedsindsatsområde). Væsentligt vil det være at identificere "ildsjæle" til at drive nedefra i en sådan indsats i samarbejde selvfølgelig med offentlige instanser. Novo Nordisk Fonden er en mulig finansieringskilde.

På det humanitære område vil vi intensivere vores kontakter til danske humanitære organisationer. Vi har allerede haft kontakt til Dansk Flygtningehjælp.

Vi vil fortsætte med at søge midler fra CISU til aktiviteter, som dækkes af deres bevillingskriterier.

Vi vil også forsøge os med en "strategisk partner" aftale med UM indenfor det område, hvor der er størst mulighed for finansiering.

På det DAC funktionsmæssige område i Danmark, har vi besluttet at ansætte en halvdagsstudentermødrehjælper, hvis væsentligste opgave bliver at afsøge landskabet for finansieringsmuligheder og udarbejdelse af projektforslag. Det er nødvendigt med en sådan administrativ støttefunktion.

Det er i allerhøjeste grad vigtigt at konsolidere bestyrelsens arbejde og skabe ro om samme. Foreningens medlemmer skal kunne se sig selv, dels i selve indsatsen i Afghanistan, men også i bestyrelsens arbejde i Danmark. Sådan er der mulighed for at det er/bliver værd at være medlem.

Vi er også meget bevidste om, at det måske er på tide at lukke, eller nedlægge foreningen, hvis ikke der er betingelser for dens fortsatte eksistens. Det er et muligt scenarie.

Vi sigter derfor på at teste om foreningen har sin eksistensberettigelse ved at ansætte en studentermødrehjælper. Hvis det lykkes at skaffe de nødvendige midler til fortsatte aktiviteter, kan foreningen fungere videre. Hvis ikke dette lykkes, må vi indstille til det næste Årsmøde at lukke ned.

Der er behov for at genoplive oplysningsaktiviteter om Afghanistan i Danmark alene, eller i samarbejde med andre. Vi har kontakt til DIIS og vil fortsætte denne kontakt med henblik på oplysningsaktiviteter og eventuelt andet samarbejde. Vi har ikke haft megen kontakt til den Afghanske diaspora i DK. Dette er et område vi vil undersøge nærmere. Der er en del veluddannede afghanere i diasporaen. Medlemskaren i DAC burde indbefatte nogle af disse eventuelt medlemskab af bestyrelsen.

Endelig en appel til de unge/ynge mennesker. Vi har behov for yngre kræfter i foreningen og i bestyrelsen. En del af os er af en ældre "aftapning".

Mødredødeligheden er faldet omkring 80 pct., antallet af børn, som går i skole, er øget mere end ti gange - så mere end 50 pct. af børn i dag har skoleadgang

*UM: Landepolitikpapir for Afghanistan 2018-2020*

Hvis vi skal fortsætte vores arbejde for Afghanistans allersvageste, er det indenfor disse kategorier, vi er ønskede og måske kan søge DANIDA bevillinger.

Der findes ikke, -og det har der ikke gjort nu i nogle år- et sundhedsprioriteret område. Vi skal forandre fokus-og finde os selv- indenfor nogle de prioriterede områder, hvis vi vil gøre nytte.

Og meget konkret skal vi søge at ramme nogle af FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG). Det kunne f.eks. være indenfor anstændig beskæftigelse og økonomisk vækst, fokus på den private sektor, skabelse af nye job og udryddelse af sult, men også indenfor uddannelse, ligestilling og bekæmpelse af korruption.

Helt afgørende er det at få de 1,5mill mennesker, der skønnes internal displaced godt i gang med et nyt liv under vanskelige forhold.

Kunne det være et nyt fokus for vores hjælp?

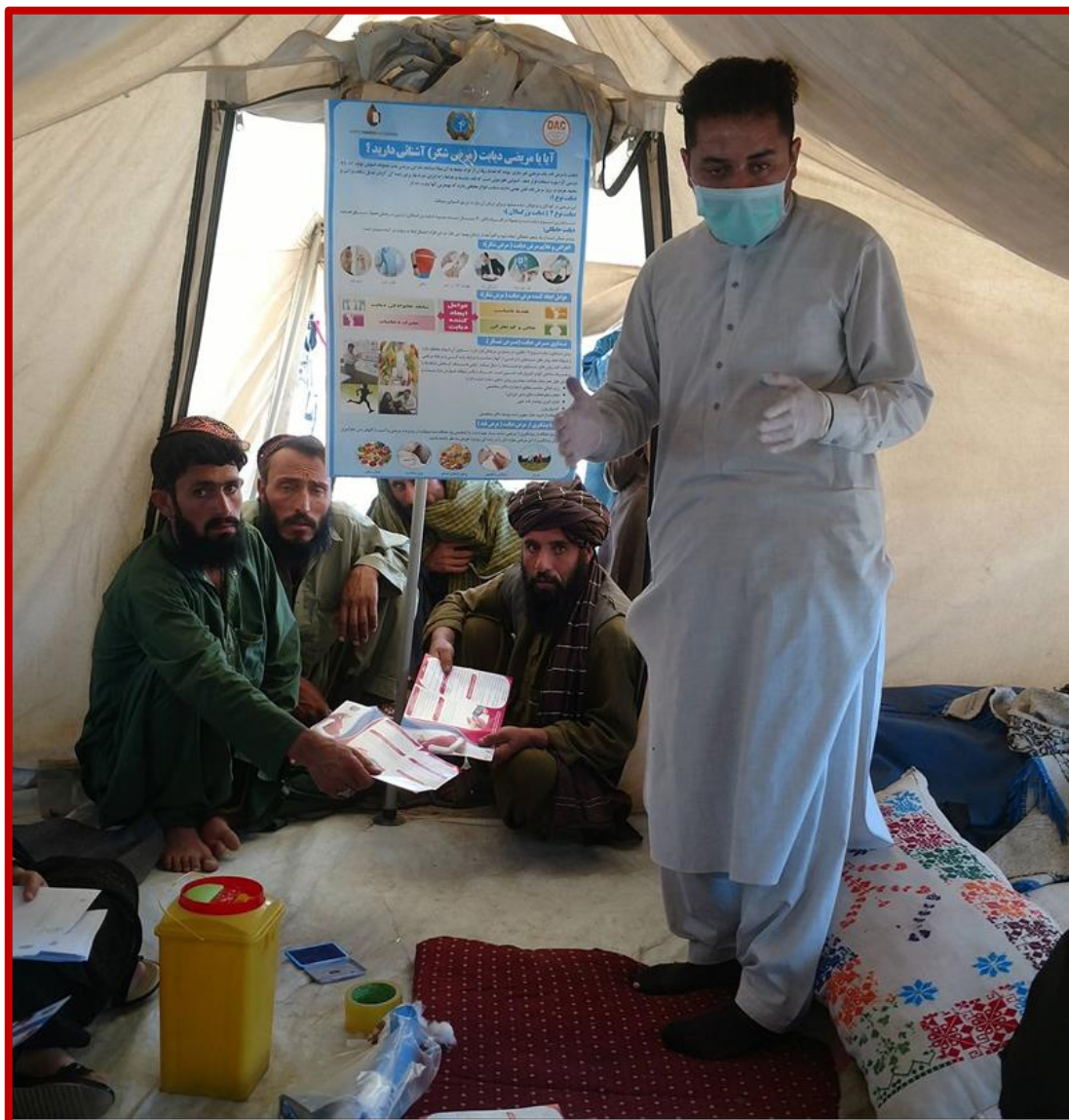
Vi må drøfte vores fremtidige strategiske satsning inden vores kommende medarbejder påbegynder søgning i fonde og centrale midler: hvor vil vores hjælp være mest tiltrængt? Og hvor har vi ressourcer, til hvad?

#### FORVENTET DANSK ØKONOMISK BISTAND 2018-2020



- 45 % Udviklingsbistand (landeprogram)
- 25 % Freds- og Stabiliseringsprogram for afghanske sikkerhedsstyrker
- 30 % Humanitær bistand og bidrag gennem danske NGOer

*UM: Landepolitikpapir for Afghanistan 2018-2020*



Indtryk fra undervisning/screening i IDP camp i Herat i juli 2019



### Tak for støtten

DAC vil gerne sige mange tak til vores medlemmer for jeres fortsatte støtte og konkrete bidrag til Afghanistan. Tak til bestyrelsen og andre frivillige for jeres store arbejdsindsats samt ikke mindst tak til vores medarbejdere i Herat, Lutfudin og Seddiqi, for jeres utrættelige indsats for DAC i Herat. Tak til donorer, samarbejdspartnere og alle andre, der i årets løb på forskellig vis har bidraget til og støttet vores arbejde. Det er meget værdsat.